

לפני כב' השופט י. ענבר

1. _____ עליאן
 2. _____ אבו חמיס
 ע"י ב"כ עו"ד חורי

התובעים

- נ ג ד -

1. _____ סירחאן
 2. _____ סירחאן
 ע"י ב"כ עו"ד הורוביץ

הנתבעים

פ ס ק ד ז ו

1. ב"כ הצדדים הסכימו, כי בית המשפט יפסוק בתובענה בדרך של פשרה.
2. לגבי תובע מס' 1 (____ עליאן) נקבע בהכרעת הדין הפלילית, כי הנתבעים (הנאשמים שם) סטרו על פניו מספר פעמים וזאת לאחר שהטיח בהם שבמהלך החיפוש שערכו אצלו לאחר שעוכב ברחוב, גנבו מארנקו 5 ש"ח, מה שגרם להם לאבד את עשתונותיהם. יצוין, כי באותה עת נמנו הנתבעים על צוות מג"ב שהיה מופקד על שמירת הבטחון באיזור.

אין כל ספק, כי הסתירות שניתנו לתובע ע"י הנתבעים, תוך נצול

סמכותם כאנשי חוק לרעה, פגעו בזכותו לשלמות גופו ולכבודו, השפיקו אותו וגרמו לו צער ועגמת נפש רבה. בעובדה כי להכאתו קדם קינטור מצידו יש כדי להקהות מחומרת האמור לעיל (אם בכלל) אך במעט. תגובה בוטה של מי שמבקשים לערוך על גופו חיפוש בשעה שהוא מהלך לתומו ברחוב באישון לילה, אינה בגדר ארוע דמיוני שלא ניתן לצפותו. על הנתבעים היה, אפוא, לרסן את עצמם ולנהוג באיפוק, כיאה לתפקידם ולמעמדם.

מן הצד השני יש לציין, כי המת האלימות שנוקטה לא נמצאת בדיוטה העריכונה של מידרג החומרה. התובע לא נגרם נזק פיזי ובעניין זה מסמנת את דרכי קביעת ביהמ"ש בהליך הפלילי לגבי אי מהימנות התעודה הרפואית). שיקומה ההרתעה באו בעיקרם על סיפוקם בגידו של ההרוג הפלילי. בחינת הנזק ושיעורו בהליך שלפני הינה אינדיבידואלית, ועל סכום הפיצוי להימצא במיתחם הסכומים שנהוג הפוסקם בכגון - דא.

3. לגבי תובע מס' 2 (____ אבי חמיס) לא נקבע בהכרעת הדין כי ננקטה כלפיו אלימות. אולם, על ב"כ הנתבעים מקובל כי מן הראוי לפסוק לזכותו סכום "סמלי" בשל אי הנעימות שאליה נקלע. כשאני לעצמי אוסיף, כי גם ראוי להביא בחשבון את הסיכוי (וכנגדו הסיכון) כי במשפט האזרחי היתה הקערה נהפכת על פיה, למרות שנוכח המפורט בהכרעת הדין לגבי אמינותו של התובע נראה שמדובר בסיכוי קלוש.

4. לאחר שאיזנתי את השיקולים לכאן ולכאן ונתתי דעתי על יתר טענותיהם של ב"כ הצדדים, ואף הוספתי ושאלתי את עצמי איזה הסכם פשרה ראוי היה לו שהצדדים יגיעו אליו מרצון עצמם על מנת שיהיו נפטרין זה מזה כרעים, אני מחייב את הנתבעים - ביחד ולחוד - כדלקמן:

א. לשלם לתובע מס' 1 סך - 8,000 ש"ח.

ב. לשלם לתובע מס' 2 סך - 1,000 ש"ח.

ג. כמו"כ לשאו הנתבעים באגרת המשפט, ובשכ"ט עו"ד בסך 1,500 ש"ח ומט"פ.

כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום, למעט אגרת משפט לגביה יחול החיוב החל מיום הגשת התביעה.

ניתן היום כה' בתשרי תשנ"ז (8/10/96) בלשכתי בהעדר.

המזכירות תמציא לב"כ הצדדים את פסק הדין.

יצחק ענבר, שופט

בית משפט השלום בירושלים
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור

מוכיר ראשו

תאריך 20

